

De seneste år har med al tydelighed vist, at der er behov for en sådan reform. Den nuværende indsats er langtfra tilfredsstillende. Dette understreges bl.a. af rapporter fra SFI, Rigsrevisionen og DTI. Det nuværende system er for bureaukratisk og stift, hvilket har ført til omfattende ressourcespild. Samtidig har vi i løbet af ganske få år været vidner til, at udgifterne til voksen- og efteruddannelser er vokset kraftigt.

Den af undervisningsministeren fremlagte reform er et resultat af et forlig mellem regeringen på den ene side og CD og SF på den anden side. Af hensyn til CD's ordfører brugte jeg altså ikke betegnelsen venstrefløjen, og jeg vil heller ikke betegne CD som et parti, der ligger på venstrefløjen, men alene det, at CD havde behov for at understrege, at det ikke var tilfældet, siger måske en smule om sagen.

Som det jo allerede står klart for alle, så ønskede vi i Det Konservative Folkeparti ikke at deltage i et forlig, der endnu en gang pålægger de danske arbejdsgivere ekstra økonomiske byrder. Vi er nået meget langt i forhandlingerne om uddannelsesdelen, men den afgørende knast, finansieringen, Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering, vil jo blive behandlet senere på dagen.

Flere udgifter til arbejdsgiverne bliver resultatet af det her og det til trods for, at danske virksomheder i forvejen i OECD-sammenhæng er blandt dem, der bruger flest penge på efteruddannelse af medarbejdere.

Hvis vi kigger på indholdet af uddannelsesdelen, er der som nævnt positive dele, men der mangler et grundlæggende opgør med det dobbeltuddannelsessystem, som vi har kørt med i en årrække, at man ude lokalt ofte tilbyder de samme ting, f.eks. tekniske skoler og et AMU-center. Forligspartierne har ikke haft modet til at ændre ved de grundlæggende forkerte strukturer, der eksisterer i denne her sammenhæng.

Et andet alvorligt problem med de fremsatte lovforslag er, at ændringerne for det meste henvender sig til kortuddannede. Der er ikke noget galt i, at man vil opprioritere de kortuddannede, og der er heller ingen tvivl om, at denne gruppe har et stort behov for efteruddannelse, men der er mange andre, der i fremtidens uddannelsessystem også vil have et behov for yderligere uddannelse. Vi snakker jo jævnligt om livslang læring, og det er ikke alene forbeholdt de kortuddannede.

Udviklingen i dagens samfund sker med en sådan fart, at vi alle har behov for at indgå i

livslang læring for på denne måde at kunne holde vores faglige viden ajour. Eksempelvis har man allerede på indeværende tidspunkt registreret et stort behov for efteruddannelse blandt ingeniører. Hvad med dem? Bør vores efteruddannelsessystem ikke kunne håndtere alle uddannelsesgrupper? Det mener vi i Det Konservative Folkeparti at fremtidens system skal sikre, og derfor er det også skuffende at se et forslag, som efter vores opfattelse lidt for ensidigt sætser på en bestemt uddannelsesgruppe.

Set i lyset af det lovforslag, som var til behandling først på dagsordenen i dag, har det også undret os, at man inden for efteruddannelsesområdet åbenbart ikke forholder sig særlig meget til de handicappedes muligheder for at deltage i efteruddannelse på lige vilkår med alle øvrige mennesker. Lovforslaget mangler, så vidt vi kan se, bestemmelser vedrørende specialpædagogisk bistand for handicappede, og dermed opnår man totalt at udelukke mulighederne for efteruddannelse. Nej, det var måske et stærkt udtryk, hr. Brian Mikkelsen her havde anvendt, og jeg ville måske have udtrykt mig lidt mere diplomatisk, men i hvert fald skaber man vanskeligheder for de ca. 100.000 handicappede mennesker, der i dag er ude på arbejdsmarkedet.

En organisation rettede på denne baggrund henvendelse til ministeriet for at høre, hvorfor man i den grad har negligeret de handicappede, og svaret var, at det var svært at få det ind i lovforslaget; nu skulle man lige se, hvordan reformen virkede, og så kunne man siden kigge på de handicappedes vilkår.

Fra konservativ side finder vi, at det er urimeligt bevidst at byde de handicappede en sådan forskelsbehandling. Nu har man formået at indarbejde regler om specialpædagogisk støtte på alle andre områder inden for undervisningsministeriets ressort, og så må det også være muligt at indarbejde det i det område, vi taler om her, og under dette punkt på dagsordenen.

Fra konservativ side kan vi ikke støtte VEU-reformen. Finansieringen er os i den grad imod. De danske arbejdsgivere har i forvejen store byrder at bære, og vi vil ikke være med til at pålægge dem yderligere belastninger i den form, som foreslås i de fremsatte lovforslag. Derudover finder vi som sagt, at en grundlæggende reform på efteruddannelsesområdet skal dække hele det danske arbejdsmarked og ikke kun en lille, udvalgt skare.